

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Co/102/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8311203942
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8311203942.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej vo veci žalobcov: 1/ N. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. č. XXXX/XX, Y., 2/ C. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. č. XX, proti žalovaným: 1/ B. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. č. XXX, zastúpenej JUDr. Ondrejom Kellerom, advokátom v Humennom, Námestie slobody č. 2, 2/ Profesionálna dražobná spoločnosť, s.r.o. so sídlom Košice, Ul. Masarykova č. 21, zastúpenej JUDr. Jánom Husárom, advokátom v Košiciach, Ul. Vojenská č. 14, 3/ Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na ulici T. č. XXXX, T. XXXX, Y., zastúpenému JUDr. Jánom Husárom, advokátom v Košiciach, Ul. Vojenská č. 14, o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, o odvolaní žalobkyne v 1. rade, ako aj žalovaného v 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 22C 68/2011 - 384 z 24.08.2012 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 22C 68/2011 - 464 z 25.04.2013 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok a dopĺňací rozsudok.

Odvolicie konanie o odvolaní žalobkyne v 1. rade zastavuje.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa určil, že dobrovoľná dražba bytu č. XX na X. poschodí vo vchode XX, súpisní č. XXXX, zapísaného na LV č. XXXX, kat. úz. Y., vykonaná žalovaným v 2. rade ako dražobníkom na návrh žalovaného v 3. rade ako navrhovateľa dražby v prospech žalovanej v 1. rade ako vydražiteľky dňa 09.03.2011 je neplatná. Zaviazal žalovaných v 1. až 3. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni v 1. rade náhradu trov konania vo výške 441,35 Eur a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu žalobkyne v 1. rade. Náhradu trov konania vo vzťahu medzi žalobcom v 2. rade a žalovanými účastníkmi nepriznal.

Vychádzal zo zistenia, že predmetná dražba je neplatná, pretože bez existencie predošlého exekučného titulu, v ktorom by bola pohľadávka navrhovateľa dražby zistená a vyčíslená jej výška, je realizácia dobrovoľnej dražby nezákonná. Navrhovateľ dražby je v tomto prípade zákonným záložným veriteľom k predmetu dražby v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 189/1993 Z.z. Ide o silný zásah do ústavných vlastníckych práv, ktorého dôsledkom je zbavenie vlastníckych práv vlastníka a v tomto prípade aj práva na ochranu obydlia, preto nie je možné takýto postup pripustiť a bez exekučného titulu pristúpiť

k realizácii dobrovoľnej dražby. Súd má za to, že až v prípade neúspešnej exekúcie takto riadne exekučným titulom zistennej pohľadávky by bol zákonný dôvod na pristúpenie k realizácii dražby. V tomto prípade sa navrhovateľ dražby prostredníctvom mandanta (Energobyť, s.r.o.) pokúsil v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 12C 18/2006 o vymoženie pohľadávky voči žalobcom v tomto konaní, ale bez uvedenia relevantných dôvodov žalobu v tomto konaní zobral späť, na základe čoho bolo toto konanie zastavené. Je prirodzene pre veriteľa jednoduchšie bez ďalšieho pristúpiť k realizácii dražby majetku dlžníka slúžiacej na uspokojenie údajnej pohľadávky, než existenciu a výšku pohľadávky v súdnom konaní pracne dokazovať. Takýto postup však nie je možné pripustiť.

V tomto konaní stálo proti sebe ústavné právo vydražiteľky na právnu istotu oproti ústavným právam pôvodných vlastníkov predmetu dražby na ochranu vlastníctva a ochranu obydlia. Bolo potrebné určiť neplatnosť napadnutej dražby, pretože je absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi, a to z dôvodu výrazného nepomeru medzi údajnou pohľadávkou a hodnotou vydraženej nehnuteľnosti, neexistencie exekučného titulu, ktorou by bola pohľadávka, pre neuhradenie ktorej bola dražba realizovaná, zistená a určená jej výška a zároveň je absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to zákonom č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a zákonom č. 189/1993 Z.z. o vlastníctve bytov, a to z toho dôvodu, že dražobné dokumenty neboli žalobcovi v 2. rade zasielané na adresu N.. XX, kde má dlhodobo trvalý pobyt a zdržiava sa tam a po predchádzajúcom upustení od dražby neboli splnené opätovne všetky podmienky pre vykonanie dražby predpokladané zákonom č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a zákonom č. 189/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Nakoľko od dražby bolo upustené (listinný dôkaz na č.l. 29 súdneho spisu) a o opakovanú dražbu v zmysle § 22 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. ísť nemohlo, mali byť opätovne splnené podmienky pre vykonanie dražby predpokladané uvedenými predpismi (návrh predsedu SVB zhromaždeniu vlastníkov na vykonanie dražby, kvalifikované schválenie súhlasu vlastníkov bytov a nebytových priestorov s vykonaním dražby, opätovné uzavretie zmluvy o vykonaní dražby medzi navrhovateľom a dražobníkom, vydanie dražobnej vyhlášky, jej vyvesenie v dome, vypracovanie znaleckého posudku a ich zaslanie zainteresovaným osobám).

Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že úspešnej žalobkyni v 1. rade priznal náhradu trov pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia v celkovej sume 441,35 Eur.

Pokiaľ ide o žalobcu v 2. rade, tomu žiadne preukázateľné trovy spojené s týmto súdnym konaním nevznikli, a preto vo vzťahu medzi žalobcom v 2. rade a žalovanými náhrada trov konania účastníkom nebola priznaná.

Proti rozsudku v zákonnej lehote podali odvolanie žalobkyňa v 1. rade a žalovaný v 2. rade.

Žalobkyňa v 1. rade podala odvolanie len proti výroku o trovách konania, pričom poukázala na to, že súd prvého stupňa nesprávne postupoval, pokiaľ vyčíslil hodnotu odmeny jedného úkonu právnej služby v tomto konaní s odkazom na 1/13-tinu výpočtového základu v zmysle § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z., ale mal vychádzať z hodnoty draženej veci, teda bytu, ktorá predstavovala sumu 25.000 Eur. Z tejto sumy mali byť vypočítané aj trovy konania. V závislosti od toho navrhla, aby odvolací súd rozsudok v tejto časti zmenil a vypočítal trovy konania v zmysle § 9 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z., vychádzajúc z hodnoty draženého bytu.

Žalovaný v 2. rade vo svojom odvolaní poukázal na to, že k realizácii akéhokoľvek záložného práva nie je v zmysle platnej právnej úpravy potrebná existencia exekučného titulu o zabezpečovanej pohľadávke. Tento názor je v priamom rozpore s platnou právnou úpravou záložného práva, existujúcou rozhodovacou praxou súdov a plne neguje dôvody, pre ktoré sa realizovala reforma záložného práva zákonom č. 526/2002 Z.z. Naopak, celá reforma záložného práva sa realizovala preto, aby záložné právo sa stalo efektívnym a rýchlim prostriedkom, cez ktorý si veriteľ vie uspokojiť svoje nesplatené

pohľadávky zabezpečené záložným právom. V tomto smere sa preto nepožaduje existencia exekučného titulu k pohľadávke zabezpečenej záložným právom k tomu, aby mohol záložný veriteľ začať výkon záložného práva.

Pokiaľ ide o existenciu rozporu s dobrými mravmi, je potrebné konštatovať, že v prvom rade konanie žalobcov je v rozpore s dobrými mravmi. Ich výška nedoplatku predstavuje sumu, ktorá sa rovná 6 - tím rokom neplatenia mesačných zálohových platieb za byt. Názor súdu prvého stupňa by znamenal, že záložné právo je neaplikovateľné v prípade, ak výška zabezpečenej pohľadávky predstavuje 17 % z ceny predmetu zálohu. Ak teda niekto nemá splatený úver v banke vo výške 17.000 Eur a hodnota jeho nehnuteľnosti je 100.000 Eur, nie je banka v prípade neplatenia úveru z jeho strany oprávnená vykonávať výkon záložného práva pre rozpor s dobrými mravmi. Uvedený právny názor súdu prvého stupňa vnáša značný prvok právnej neistoty a predvídateľnosť rozhodovania súdov v predmetných veciach. Súd síce uviedol, že pohľadávka vo výške 16,8 % hodnoty predmetu zálohu je taká nízka, že výkon záložného práva je v tomto prípade v rozpore s dobrými mravmi, neuviedol však, pri akej výške pohľadávky by už podľa názoru súdu výkon záložného práva nebol v rozpore s dobrými mravmi. Je nejasné, či výška pohľadávky musí dosiahnuť 20 %, 30% alebo 40 % hodnoty draženej veci.

Pokiaľ ide o nedoručenie písomnosti žalobcovi v 2. rade, tak tieto boli doručované na adresu T. XXXX/XX, Y.. Podľa § 17 ods. 5 zákona č. 526/2002 Z.z., teda zákona o dobrovoľných dražbách, sa písomnosti nedoručujú, ale zasielajú. Navyiac, v kúpnopredajnej zmluve týkajúcej sa predmetného bytu, ktorá bola uzavretá v roku 2004, na príslušnom liste vlastníctva č. XXXX, kat. úz. Y., v návrhu na dražbu, u Energobytu, s.r.o., Humenné, bola vo vzťahu k žalobcovi v 2. rade vždy uvádzaná adresa T. č. XXXX/XX a ani poštová doručovateľka Pošty v Y. nevracala zásielky s poznámkou, že adresát je neznámy, ale iba ako zásielky, ktoré neboli vyzdvihnuté v odbernej lehote. Preto dražobná spoločnosť nemala dôvod domnievať sa, že žalobca v 2. rade má trvalý pobyt inde, pričom počas celého dražobného procesu o zmene adresy žalobcov v 2. rade nemala dražobná spoločnosť informáciu.

Pokiaľ ide o nesplnenie podmienok pre opätovné vykonanie dražby, tak k pôvodnému upusteniu od dražby došlo z dôvodu prísľubu žalobkyne v 1. rade, že existujúci nedoplatok uhradí, o čom mal byť spísaný splátkový kalendár. Nakoľko k žiadnej úhrade dlžnej sumy nedošlo, bol žalovaný v 2. rade požiadaný o pokračovanie vo výkone záložného práva k bytu žalobcov. K uvedenej situácii je potrebné podotknúť, že právne predpisy neriešia otázku, či je v takomto prípade potrebné opätovne schvaľovať zo strany Spoločenstva vlastníkov bytov výkon záložného práva. Žalovaný v 2. rade je toho názoru, že ak nedošlo k úhrade dlžnej pohľadávky, pre ktorú bol pôvodne schválený výkon záložného práva a dražba sa nerealizovala iba v dôsledku prísľubu o úhrade dlhu, ku ktorému nedošlo, nie je potrebné opätovne schvaľovať výkon záložného práva zo strany Spoločenstva vlastníkov bytov. Vôľa k realizácii výkonu záložného práva bola jasne deklarovaná v pôvodnom rozhodnutí o schválení výkonu záložného práva.

Pokiaľ ide o trovy konania, tieto súd prvého stupňa nesprávne vypočítal, pretože priznanie náhrady za písomné podanie z 23.08.2012 je treba považovať za nedôvodné a nezákonné, nakoľko nešlo o účelný úkon, nakoľko vo veci bolo vytyčené pojednávanie na deň 24.08.2012 a obsah stanoviska mohol v konečnom dôsledku predniesť právny zástupca žalobcov na pojednávaní, čo aj urobil. Na základe toho navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobu zamietol, alebo rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Podaním z 23.11.2012 (č.I. 446 spisu) vzala žalobkyňa v 1. rade svoje odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa v celom rozsahu späť.

Žalovaný v 2. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne v 1. rade poukázal na to, že súd prvého stupňa správne postupoval, pokiaľ v otázke náhrady trov konania aplikoval ustanovenie § 11 ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. (Advokátskej tarify) a vychádzal z 1/13-tiny výpočtového základu, pretože takáto sadzba tarifnej odmeny sa týka aj nehnuteľnosti, ktorá je určená na bývanie alebo slúži na bývanie fyzickej osoby.

Ostatní účastníci sa k odvolaniam žalobkyne v 1. rade a žalovaného v 2. rade nevyjadrili.

Pokiaľ ide o odvolanie žalobkyne v 1. rade, toto bolo vyššie uvedeným podaním z 23.11.2012 vzaté v celom rozsahu späť, a preto postupom podľa § 207 ods. 2 O.s.p., odvolací súd odvolacie konanie o odvolaní žalobkyne v 1. rade zastavil.

Pokiaľ ide o vec samú, odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1, 2 O.s.p., a to bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že odvolanie žalovaného v 2. rade nie je dôvodné.

V zásadných smeroch súd prvého stupňa po vykonaní dokazovania v potrebnom rozsahu správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvého stupňa nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 12 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, ak je navrhovateľom dražby záložný veriteľ, dražobník zašle vlastníkovi predmetu dražby znalecký posudok, a to najneskôr 30 dní pred dňom konania dražby.

Podľa § 17 ods. 5 zákona č. 527/2002 Z.z., v lehotách ustanovených v ods. 2 až 4 zašle dražobník oznámenie o dražbe navrhovateľovi dražby, dlžníkovi záložného veriteľa, vlastníkovi predmetu dražby, ak nie je totožný s dlžníkom záložného veriteľa.

Podľa § 19 ods. 3 písm. a/ citovaného zákona, dražobník je povinný upustiť od dražby najneskôr do jej začatia, na základe písomnej žiadosti navrhovateľa dražby.

Podľa § 22 ods. 2 citovaného zákona, opakovanú dražbu nie je možné vykonať, ak dražobník upustil od dražby, alebo ak bola dražba neplatná.

Podľa § 10 ods. 1 citovaného zákona, písomnosti sa doručujú poštou formou listovej zásielky do vlastných rúk a ak to nie je možné alebo účelné, doručujú sa iným preukázateľným spôsobom do vlastných rúk osobe, ktorej sú určené. Na doručovanie sa primerane použijú ustanovenia osobitného predpisu.

Podľa § 21 ods. 2 citovaného zákona, v prípade ak boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do 3 mesiacov odo dňa príklepu, okrem prípadu, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastník predmetu dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu; v tomto prípade je možné domáhať sa neplatnosti dražby aj po uplynutí tejto lehoty. V prípade spoločnej dražby bude neplatná len tá časť dražby, ktorej sa takýto rozsudok týka (§ 23).

Podľa článku 21 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, obydlie je nedotknuteľné. Nie je dovolené doň vstúpiť bez súhlasu toho, kto v ňom býva.

V predmetnej veci súd prvého stupňa správne uzavrel, že dražbu, ktorá je predmetom konania, je potrebné určiť za neplatnú v zmysle výroku rozhodnutia súdu prvého stupňa, aj keď nie je možné súhlasiť so všetkými skutkovými zisteniami a dôvodmi, ktoré pre túto neplatnosť uviedol súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia.

Predovšetkým je potrebné súhlasiť s názorom odvolateľa - žalovaného v 2. rade, že súčasná koncepcia výkonu záložného práva založená zákonom č. 527/2002 Z.z. nevyžaduje exekučný titul, teda rozhodnutie súdu alebo iného oprávneného orgánu, na základe ktorého by bolo možné dražbu vykonať. Táto nová koncepcia záložného práva vychádza z existencie pohľadávky, pričom samotné rozhodnutie, ktoré by zaplatenie tejto pohľadávky ukladalo zodpovednému subjektu - dlžníkovi, sa nevyžaduje a zákon č. 527/2002 Z.z. zakotvuje iné mechanizmy obrany dlžníka v prípade porušovania jeho práv.

Samotný súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia poukazuje na to, že takýto výklad zákona č. 527/2002 Z.z., ktorého obsahom je vyžadovanie existencie exekučného titulu a ktorý uviedol súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia, dáva len na zváženie a samotný súd prvého stupňa bol si vedomý toho, že zákon takúto požiadavku nevyžaduje. Preto nemožno súhlasiť s dôvodom, ktorý uviedol súd prvého stupňa ako neplatnosť dražby v tom zmysle, že sa vyžaduje predloženie exekučného titulu ako predpokladu riadneho priebehu dražby.

Na druhej strane však ostatné dôvody, ktoré uvádza súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia a ktoré ho viedli k určeniu neplatnosti predmetnej dražby, je potrebné považovať za správne.

Rozhodujúcim dôvodom je hrubý nepomer medzi výškou uplatnenej pohľadávky a hodnotou predmetu dražby, teda bytu, ktorý bol predmetom dražby, pričom v tejto súvislosti súd prvého stupňa správne aplikoval ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka a v spojení s článkom 21 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý zaručuje nedotknuteľnosť obydli. Skutočne nemožno súhlasiť s tým, aby bol predaný byt v dražbe v hodnote 25.500 Eur, pričom výška pohľadávky, ktorú uplatňoval veriteľ voči dlžníkovi, predstavovala sumu 4.212,20 Eur. Tento hrubý nepomer spôsobuje rozpor výkonu tohto práva prostredníctvom dražby s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a spôsobuje neplatnosť takejto dražby ako právneho úkonu v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, ako to správne analyzoval súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia. Skutočne pri porovnaní sumy uplatňovanej ako pohľadávka v tomto konaní (4.212,20 Eur) a hodnoty na dražbe realizovaného bytu (25.500 Eur) vznikajú značné pochybnosti o potrebe predaja obydli dlžníkov pre uspokojenie tak nízkej pohľadávky vo vzťahu k hodnote bytu, ktorý bol v konečnom dôsledku na dražbe predaný.

Taktiež je potrebné súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, že neboli dodržané ustanovenia zákona č. 527/2002 Z.z. o doručovaní písomností na adresu trvalého bydliska žalobcu v 2. rade, nakoľko tento mal nepochybne svoje trvalé bydlisko v N.. XX, hoci písomnosti mu boli doručované na adresu T. XX, Y., čo nemožno považovať za správny postup a okolnosť, že žalovaný v 2. rade nemal o skutočnom trvalom bydlisku žalobcu v 2. rade vedomosť alebo okolnosť, že zásielky, ktoré boli zasielané na známu adresu žalobcovi v 2. rade sa vracali len ako nevyzdvihnuté v odbernej lehote, bez toho aby boli známe okolnosti, že v skutočnosti sa adresát na tejto adrese nezdržiava, nemajú v tomto kontexte právny význam.

Nemožno tiež súhlasiť s právnym názorom vysloveným v odvolaní žalovaného v 2. rade v tom zmysle, že písomnosti je potrebné iba zasielať a nie doručovať, pretože ako správne konštatuje súd prvého stupňa, pre doručovanie písomnosti sa použijú ustanovenia osobitného predpisu, teda v danom prípade Občianskeho súdneho poriadku.

Taktiež je potrebné súhlasiť s tým, že v predmetnej veci došlo k upusteniu od dražby, pričom nie je právne významná tá okolnosť, že sa tak stalo na základe ubezpečenia zo strany žalobkyne v 1. rade v tom zmysle, že pohľadávku zaplatí.

Správne poukazuje súd prvého stupňa na okolnosť, že ak došlo k upusteniu od dražby, ako sa to stalo v predmetnej veci, nie je možné vykonať opakovanú dražbu, a to v zmysle § 22 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z.

Naopak, je potrebné dodržať všetky ďalšie procesné náležitosti organizácie dražby, tak ako ich stanovuje zákon č. 527/2002 Z.z., to znamená, že musia byť opätovne splnené podmienky pre vykonanie dražby predpokladané právnymi predpismi, vrátane aktivít Spoločenstva vlastníkov bytov, kvalifikovaného schválenia súhlasu vlastníkov bytov a nebytových priestorov s vykonaním dražby, vrátane uzavretia zmluvy o vykonaní dražby medzi navrhovateľom a dražobníkom a následne aj malo dôjsť k dodržaniu ďalších procesných ustanovení týkajúcich sa organizácie dražby, vrátane vydania dražobnej vyhlášky a zabezpečenia ďalších listinných podkladov, čo sa v predmetnej veci nestalo.

Za týchto okolností podstatné dôvody súdu prvého stupňa uvedené v odôvodnení jeho rozhodnutia sú správne s výnimkou vyššie uvedeného, teda s výnimkou akceptácie dôvodu týkajúceho sa nutnosti exekúcie exekučného titulu (teda súdneho alebo iného rozhodnutia) potvrdzujúceho existenciu pohľadavy, pretože túto náležitosť zákon č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách nevyžaduje, avšak všetky ostatné dôvody analyzované súdom prvého stupňa sú akceptovateľné a správne a z týchto dôvodov je odvolanie žalovaného v 2. rade nedôvodné.

So zreteľom na to, že správny je výrok napadnutého rozsudku aj o trovách konania, odvolací súd postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil. Účtovanie odmeny za úkon právnej pomoci vyjadrenie vo veci z 23.08.2012, tento bol poskytnutý a účtovaný dôvodne a to bez ohľadu na to, že 24.08.2012 sa konalo vo veci pojednávanie, pretože išlo o vyjadrenie vo veci samej, na ktoré má účastník právo a to bez ohľadu na to, že vyjadrenie mohol predniesť aj na pojednávaní 24.08.2012.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého žalovaný v 2. rade ako neúspešný účastník nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a ostatným účastníkom žiadne preukázateľné trovy spojené s odvolacím konaním nevznikli, preto táto náhrada nebola priznaná žiadnemu z účastníkov.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.